

נוכחות:	שר ל. אשכול
ח.כ. מ. אורגא	ראש הממשלה ושר הביטחון
שר הדתות - המפד"ל	ח.כ. מ. אורגא
שר הדתות - המפד"ל	שר הדתות - המפד"ל
שר י.מ. בן-סאייר	שר י.מ. בן-סאייר
שר קדרון	שר קדרון

ראש הממשלה: שלום "הערשאנטונג", מה חכוד?

ח.כ. אורגא: ארבע שאלות ו"פינך זאכען".

1. שטעות "המערך" בכלל וסבירותו בפרט;

2. מינדי רבבים;

3. חוק השבות;

4. חמץ חבלבי;

5. העניים בכלל.

ביחס לדבר דאשוּן אונגוּן צרייכים לשמע.

ראש הממשלה: מה אתם לא יודעיז?

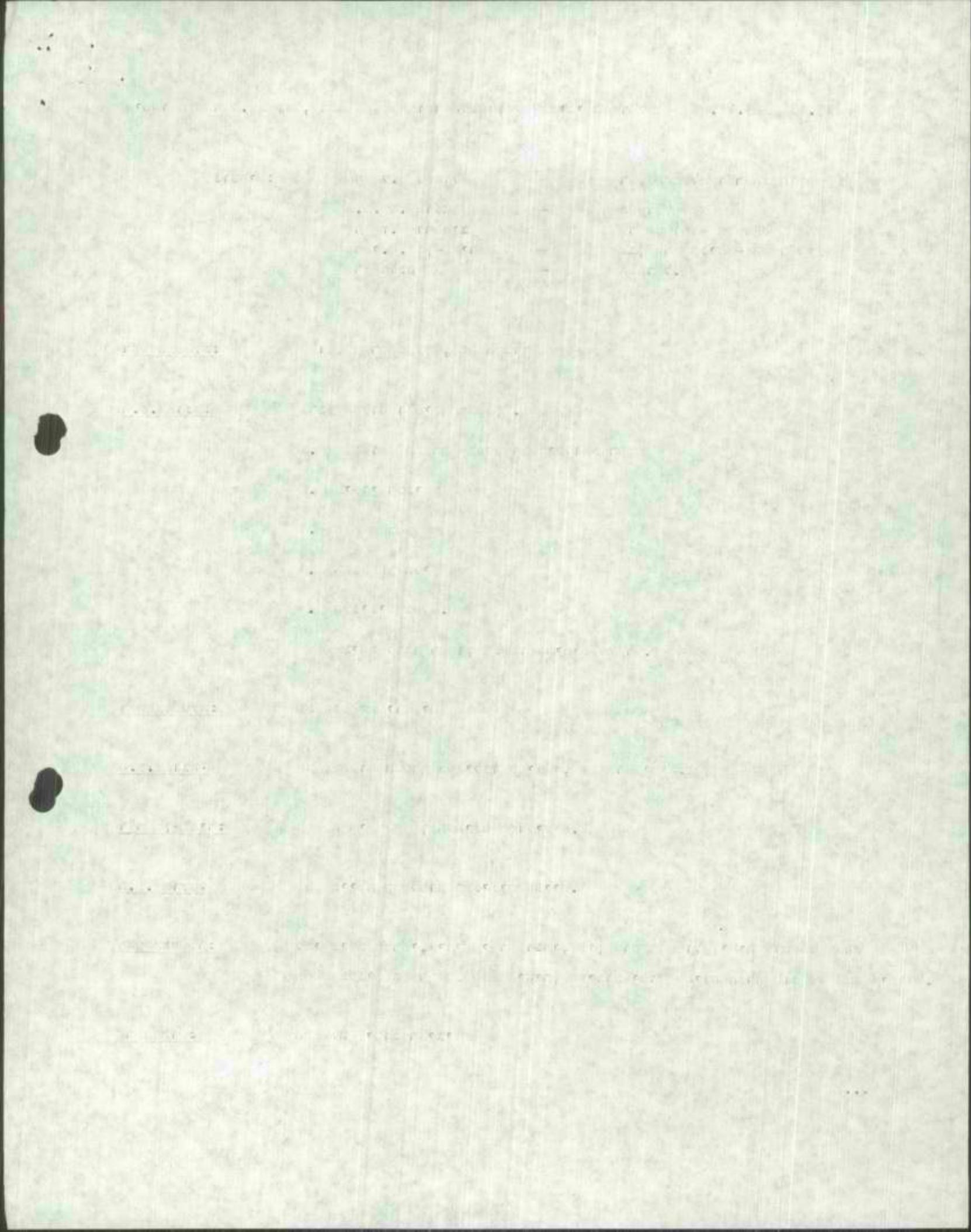
ח.כ. אורגא: מה שטעות המערך בסבירותו במינוח, אם הוא היה,

ד"ר בן-סאייר: השאלה היא לא מני הבחירה הפוליטית.

ח.כ. אורגא: מה חביבת ההשלכות בעניים דמיינט.

ראש הממשלה: לפחות מיטב הארכוי, יזרעאלי ואמרותוי, אין שם חדש גלא יהויה שום חדש חתום המשמש בעניין המערך בכלל אם יהיה, העיקוב יכול להיות הזרה חזק של "פֿן הייסוד".

שר הדתות: האם זה עיקוב רצינאי?

בנפאו"י לא יסכיםנו - אני בלבבי לא שלם עם זה - שלボן יהיה ברשימתה. היהתו והמערך פירושו רשותה אתה, ואם הוא יהיה ברשימתה אז אומרים שהוא לא יהיה ברשימתה, ובנפאו"י יגידו: אם לכהן בין לבון ובן-גוריון, אז בן-גוריון עדיין.

ראש הממשלה:

ואם הוא לא קיבל מה שתו איזה רשותה בועדתakyira זם יהי?

ח.כ. אונגו:

זה לא חשוב, זה עניין של הממשלה וזה עניין של המפלגה, כן אני מעריך.

ראש הממשלה:

וקיימים אינם מוחרים על לבון.

ח.כ. אונגו:

אם זה כבוי שמה אומר אז זה לא מועיל, חוץ טענו כל מה שרואים, רק לא הוא.

ראש הממשלה:

אני לא קאixa ובר קמזה, זה לא האופי שלי, אם יהיה דין ודין ואומר יתלו אותו, אבל זה לא חשוב. אני הבקחי לפסקה, ובגלדי יודע أنه זה כל הזמן, אני אמרתי לו: "את ההר הזה אני לא אוכל לעבור". אני יכלה לכהב מכח בגדלה, אולמי הייחדי במרכז מצליח להעכיר בזרקלה האומרת שלכלום זכויות וחובות שווים, אבל לסתות מראט שאויא יהיה ברשימתה, זה לא צריך לעשות.

ח.כ. אונגו:

ב"אותרות ה公报ה" עומדים על כך?

ח.כ. אונגו:

הם קצת המתבכו ועכשו רע להם והלומד העיד שוחר אורי החמור עם הנשדר, ובענין זה אני לא יודע.

ראש הממשלה:

כמתן זה אפשר לחשוב בו זה?

ס.ר פרונקה:

לא הרבה מני שארין להכנס לבחירותה, גריין להחihil לריב.

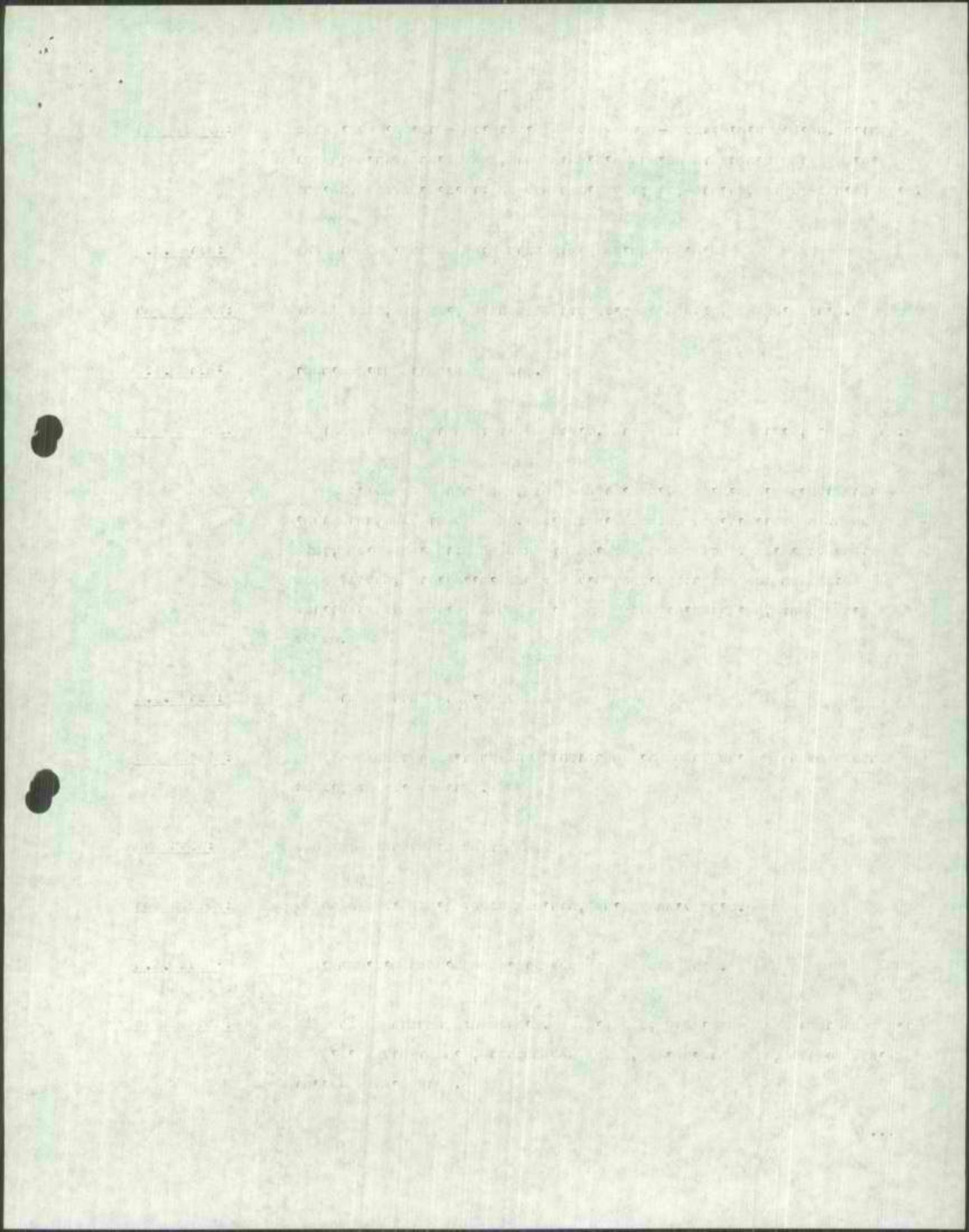
ראש הממשלה:

בשדי האסיפות האחריות אתה יכול לחת לדו אפשרות לריב.

ח.כ. אונגו:

את שגורע למורוגרעה, זה בלונגי. טבנקיין גבר, הוא ישתחף ביטיבותו והוא העמיד כל מיני שאלות ודברים, והבהיר להם שכעסם, קוי חזון שלגנו, ~~ההשנה~~ הלוואי והגידנו סמליים יותר.

ראש הממשלה:

ראש הממשלה:

ונגנו בעבידל של הלאמת קדרען, ואמרתי להם: "אבי עמי לא יודע מה טוב".
בדין כלל החולם מהם על 100,000 דינר בסכיגות מעריבים אבל הרצפלד עס על
המעשורה קלה ואני אמרתי: "במג'י אין ויכוח על זה, השאלה היא מה הדרן
הטובה ביותר". כידוע לפט, הינה ועדת ולחבריה יש שתי דעות, דוקן מהה דיני
אורמר לא לפכו. אני אמרתי והצעתי שבסגנון חמש שנים ולא נסכום. פהו היה המש
שיחודיים לא ירצו לבדוק אם מאדמתה היא לא שליהם, כמו רוגוזין למלל, ואני
שאלתי אם עמי: מהי הדרן הטובה ביותר? וזרק נס שבח הם טובים. אמרתי
מסתכל וכחונן את מברשי וחקק'יל במלח-אביב אז משבור שהוועץ מביאם של בון-גוריון
וזברסקי הכל נמכר.

גם דברסקי נמכר.

ח.ב. אונגו:

אבל להוכיח עם מג'י על הלאמת קדרען?

ראש הממשלה:

אמרתי להם אם נשב ייחד איז כמה דברים יגידו איז אחרים; נסיחי לערעד אפילון
על קודשנות של חזשת היוקר. אין ויכוח בינינו שאחכני רואים שמאנו של הבעל
לא יהיה אובי אומלל, אבל מה יותר טוב אובי לא יודע, מהי הדרן הטובה אני לא
יודע, ואילו חזשת היוקרן: קדוש, קדוש, קדוש.

חיה גם עכין של רבייהם: אבי יודע שבת הזמן המרכז החקלאי כרען לא יעלה
ולא יבוא, הם איננו רוצחים בביטול חזק הרבייהם, אבל אולי, אם גלמד ייחד את העכינים,
אם נשבור את הרاش איז אולי זה ילאן, אני לא אהיה נגד.

שאלתך על שיכון אמר טבנקיין: מה? בשבי השיבון בערים יונתן כסע זיבוריין? –
לא! זה יהיה קפיטל פרטני. יש סולו אלמודלינג והם ישבו והסתבלו איש בדעתו –
לא בעלמו הדין.

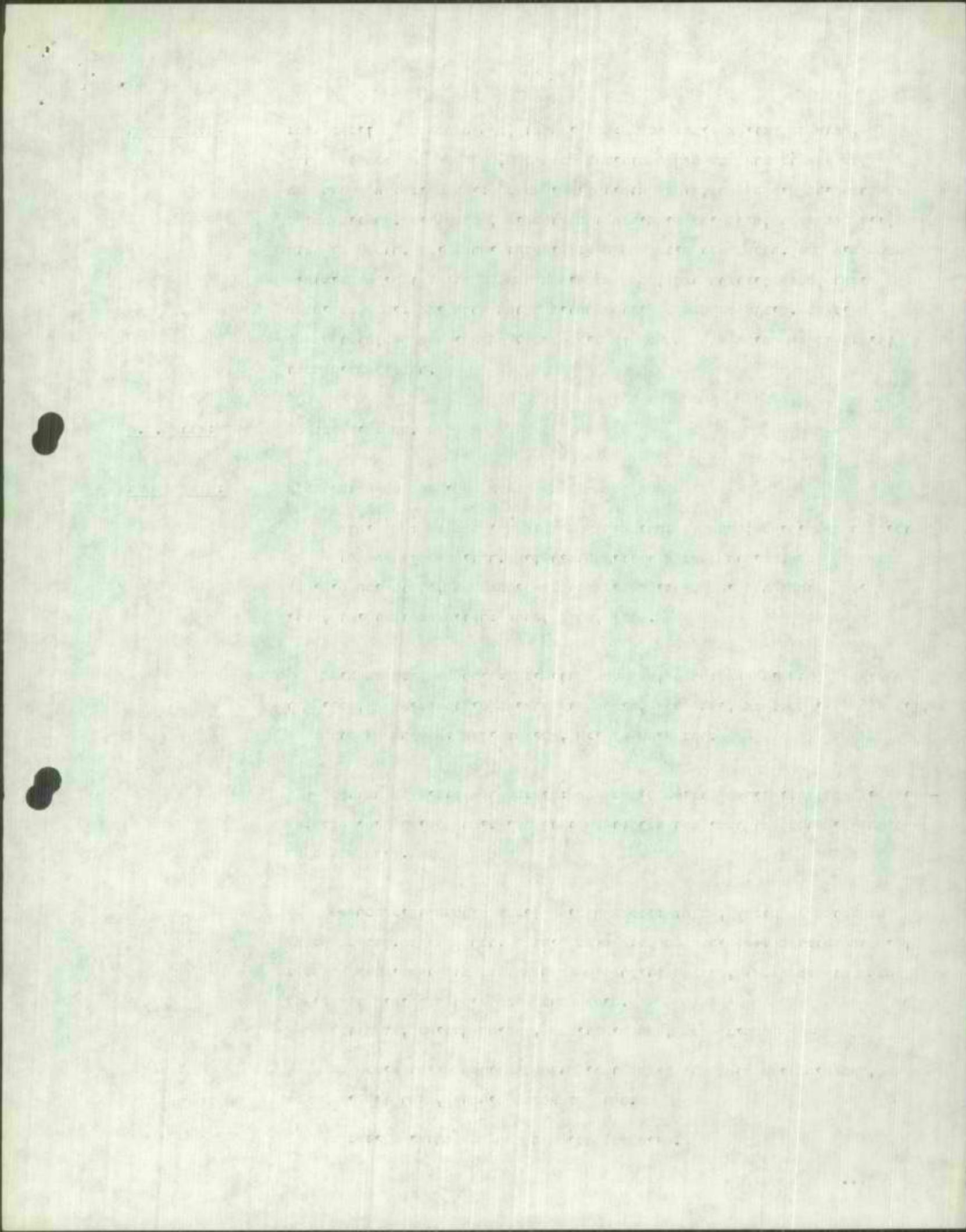
שאפתהגביעו הדברים לעכין החידוך אמרנו: זה לא, לשגוח את החוק? זה
לא בא בחשבונו. ועוד אמרנו: המורים כמעוף בולם הם חברי פעמי מפלגות הפלג

- לעשה כן שטן ילמור טוב מכוראות השקפה של רעיון העברודה, ואם החמדדרות תבראה
- לחקים עוד סיימינר למורים תבוא ברכתה עליה.

לעומת זו, בחידוך הפיקון, לגבי אין חזק, איז – גימנסיה

אם אנשיים דתיים חברי החמדדרות ירבו להקים זרם לחוד אני אהיה بعد,
זה על פי דין וחוק, אומרים שבחוק זה מותר.

בעיני החידוך נאם להם שר החידוך בשעהיהם.

לגביו שawk הפועלים אמרתיו: "אתלן וסאלן", בן רק גומים ואנשיים נומשים.

ראש הממשלה:

לפניהם הרבה אשדים היה ויכוח: כושא כוש או לא כוש או כוש. הפועל האזריר, השומר האזריר, היו بعد כוש או כוש, אחר כך התחלפו לתקין פועלם הפחדרומדיים. אני אמרתיו: האמת היא שלציבור הפועלם אין בה לחוקים שawk, אלה שבאו מקדבלוקה איזה אלה שבאו מקידם אלפא.

מישור מהם הזכיר את המלה "העדפה" ועל זה אמרתיו לא זכר ולא יתבה. בבחוג לשבקיין צטחיו לו אה קוי היסוד ואמרתי לו: אלה הם קוי היסוד.

כך עברנו את כל החטא, ולבסוף, בעסם השלישית או הרביעית שבקין אמר לי: אני רואת שודע שאני מתבגר בכל העניין.

אשר לפנינו דה: בישיבת הארכד שלבד פילptrci שאני הומחמי לנצח סטבסקי וסגולילי, אם כי לא חזרתי את שמותיהם, ואמרתי שטעמי דיבור רציני וחרובתי על העבירות הזה, הם יודעים ובכיריהם שיש בהם ישראל אשדים דמיים וזה גודע גם לעביבי חיבור ובם לעביבי הדח, אבל, מבוקש שיש בנסיבות.

אני רואת להבדיל לכם שאותם פועלים בבר-יהודה, אשר להסתדר אותו איפילו בעניניהם דתיים – אבל יערוד הסטטוס קורו דום מא"א תערוד על הסטטוס קורו.

זה חיל לחיות מושב.

izr. קדרנה:

אך נחרש אותו ונאנצ'ו אורחו וזה הוא ייחית מושב.

ראש הממשלה:

אם יונן למאה"א לתקין ממשלה, והיה ~~ה~~ מתינה חלויה בקול ואלה חעמידו תכאים שאין סגור מהם עד יכול להיות שמא"א תגיד "אנטכו לא בקיטן ממשלה", או ~~ה~~ שמא"א שידעו בכל התקופות על סטטוס קורו – יזק.

הויכוח בינוינו בשניהם הקורבות לא יהיה על הרוחם הסטטוס קורו אלא על ביצוע הסטטוס קורו, ועל פירוש הביאו.

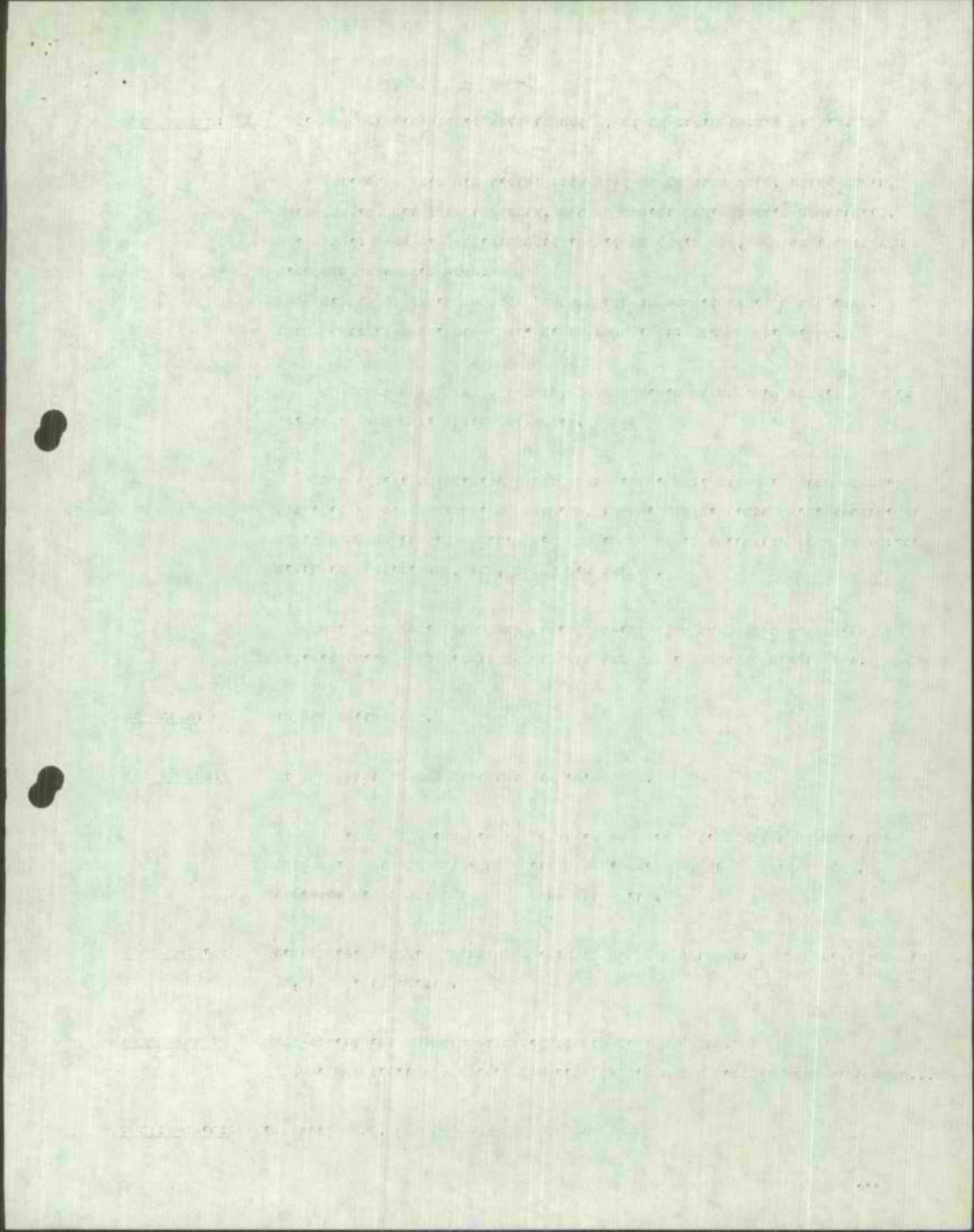
ראש הממשלה:

שבענ-גוריון יאן ממשלה אץ בענין זה הוא היה אש להבוט.

היות ואני יודע טבעוניים כלכליים בלא-מאריך ואשוחר וילנסקה ממפע אומו דבר... .

izr. עדין הבלתי:

יש עדין הבלתי.

אומר דבר בין פְּנֵי זֶה וּבְנֵי זֶה, בדרכו כלל רוגזים ישראל של עם עזובך, ישראל מועלם ולא התפשרו ספכית, רוגזים מעשית ורוגזים שפכוולים יעבדו מהם לא עזובדים, יונגה הפקרות גמורה זו בשביילி אנד האימוקרים לטערן, במידה שיזהיה יותר טערן מהיה פחוט הפקרות ופחוט ריגאה מאחד לשני.

ראש הממשלה:

שאלה היא אם המערך יוביל למשתון ביחסם הפועלים.

ח.כ. אודנא:

יומביים בממשלה, מוכרים להציגו לפניו.

ראש הממשלה:

אמצל העצמי, לא מחוות ולא יומר, ובבר ימודה קיבל את העצמי – בכלל, לדעתו אלטובי יותר דמגובי בעדיניהם אלה מבר ימודה – ואמרתי: "בבקשה, בר ימודה, אני רוצה את המסתנה, איך יכולה להיות מדינה כזו בלי מסנה?" אבל לפני שנה אמרתי לסגור מפני האיים, ועכשו הוא קיבל על עצמו תוך מודע – חזדיים להמציא מכירות.

אם אסדו העבודה ממכים אך גם אמצעים, אם הממשלה לא תמצא שום כתה השמעה, לא יעזור.

ד"ר בן-טאדיר:

בדר פְּנֵי טען שהסנה תיזקע לא מסניקה.

בר קרוינה:

סעה עלולה להיות סמלת של חרות ולהיברלית ואולי גם אותם, ואבונדו כהיה באזופדייה ובדאות.

ראש הממשלה:

לפי שעה אין לי דרך אחרת. אני אומר: לו אפשר שיחיה ליכון מפלגות הפועלים אך מן הממשלה זה סוכרה להציג גם להסתדרות; דרכיהם אחזור אני לא יודיע, נמסרה לא משטה את זה ובבא גם לא העשה, ובמהילה, האם המורדים שלכם נזהבים יותר משבב

לא, אף אחד לא שולט.

ד"ר בן-טאדיר:

לכן אני בן לטערן, מבונן שאיתוך היה יותר סוב.

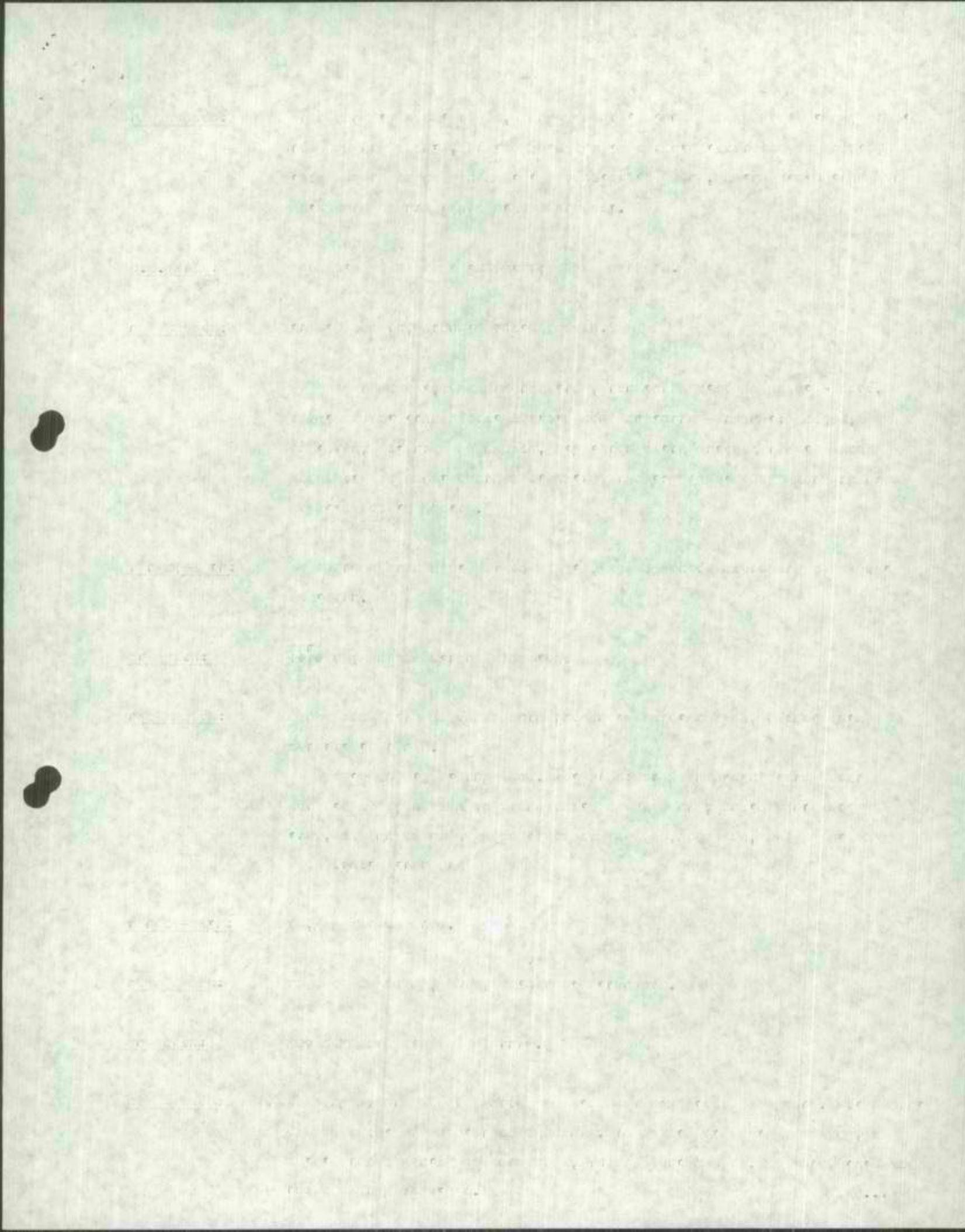
ראש הממשלה:

אבל ההמחזרות היה לא בחתדרות.

בר קרוינה:

אם מערך אך הוא על כל הפרוגם, אם אלבונדו אך הוא אלבונדו בשום מקום. אני העדמי להם אה מונאי עד שטאכינו גם להסתדרות. זה מה שיש לי להציג על המעלן, אם גליילי כותב ב"מעריב" מה שהוא כותב, זה שורה קליטת העוזם. אם יהיה, יהיה מצע ומקצת הנושא זה שליחת.

ראש הממשלה:

דיברנו גם על ענייני המיכון, צוין שהר שיכון במחטיבות החקלאית, זו אמו, חזן למשל גור פדרין באידך - האם על זה יחתה וצ嘲ה בין פאנ"י ואחדרות העבודות? - חסוכנותן נזענה שכן לה כסף וחיה מבדוקה כסף. אני בנסיבות שאותן חרימנו יהודים ורבליים بعد כל תביעה כזו שחוב�, כשר שתייה עד כה בולדת הכספיים, אותו דבר בממשלה, אם שר החקלאות דביה משוויך אל אילון ובר-יהודה יציגו בלבד, ובולדת חביבה: "מה אני ~~הנוסף~~ מבדינה בזאת?" וצביבע בעד, ואתם בו בעד, איז מה לספир ולדי יש לעסוקן?

ראש הממשלה:

אני לא יודע מה להגיד על המגב האכלכלי. מה רע במסמ' הכלכלי ומה יט טס? שחורהבייך יאריך יסדים ושניים, לפעריהם הוא פושה מאבקה. אני לוחץ לטבי למשל אה' דשיטת מסבע התוץ שלבו ואכפי דזאת שום הנלקן ובדל משנה לפונה; נברוז, היישוב אונריך, אופרים לי שחווינו 120 - 150 מיליון, אבל דבוחה יש שם בו 40 מיליון דולר לאנויות, 30 מיליון דולר למשמעותם.

יש עכשו הצעות שוגרות שיכולות לשגוט, אבל זה דורש אופץ לב.

ח.כ. אורבך:

ספריר הביא לממשלה רקען מקובץ, סדרי מחוורי ודרשתי יתרה מזו נדרי לחזק אותו.

ראש הממשלה:

לזה דרוש כה ביאו.

ח.כ. אורבך:

כשה יבוא לוועדת הכספיים כוד יאקרו: סוציאליזם עלייך. לא מימת אף מלה בפיגין זה בין אכשי פאנ"י ואחדרות העבודות. על בגין גאנדר שלא מתה בבליה ממלה, לא בגין ממשלה, אבל שיכון לעולים ולזרזורה עיריים, ביחוד אם יש לזה כסף אדרמי, זה טוב.

ראש הממשלה:

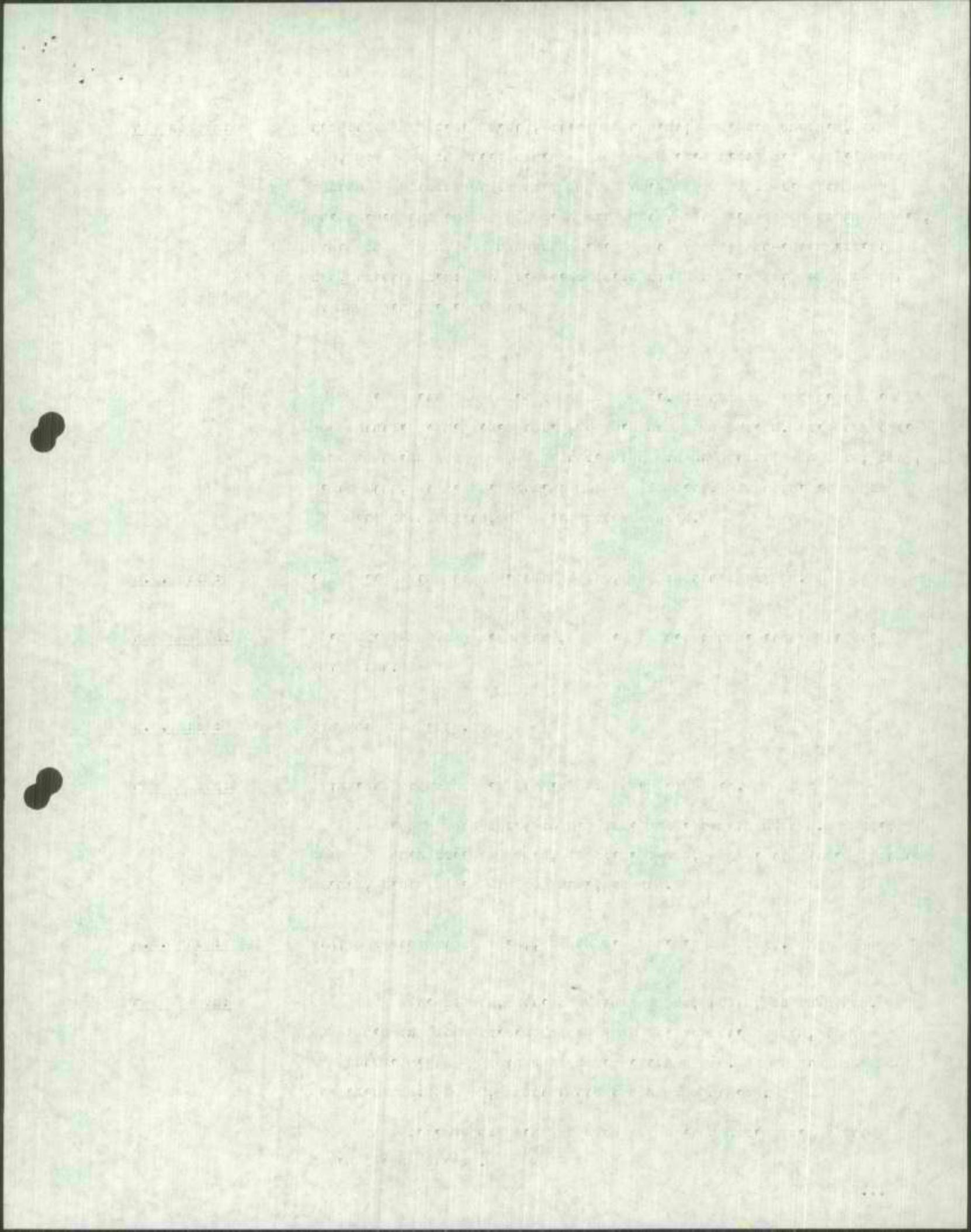
אזען מוגבלות שתוכם עלייתן, האלה היא אם יהיה כת לבצען.

ח.כ. אורבך:

כח הממשלה תלוי בממשלה, תלוי במפלגות שבממשלה, וכמוון גם בתפקידותם. אם אומרים לא לבנות בכיניהם לממשלה עצמה הרי זה תלוי הממשלה, לא לתה מלט לאולמי ריקוד - אם זה הממשלה עוד יכולה לעשות. אם הדברו עם היל כהן הוא יגיד לכם: "בבכמה, הרבה וחותמו כתם שאם רואים".

ראש הממשלה:

אשר לענייני השכר: ספריר עמד השכה ונלחם יותר מנג' בעכין זה וגם האליטה במדינה מסוימת.

עד גבול נסויים, כי כמה הוא יכול?

ד"ר בן-סאייר:

למפני מורים שבאים וואמורים לנו "אנחנו מודיעות" איז שר התגובה נעה תיוזר ותמהדר, אבל כמה פעמים הוא יכול להתהפטה?

ראש הממשלה:

לו היה כך אהסודות יש הנגשה של 70% - 80% מרכזים ברור שתיים כוונת יותר מאשר 50%.

ח.כ. אונא:

אם הממשלה מצליחה ~~ה~~ לsegor את השיבר זה יתפשט על אחרים.

אתה רואת את התזקיף. להציג הבוחן ארין 150 מיליון יותם ממש יש בתקציב, אבל אני שתקמי, מזמן יש לי סיכוי שאנטש עם ארחד ואישג מסנו משנו, אם לא עד החיים דע. אנחנו חוטבים גם לדבר על מדיניות גזולה בהרץ אצל עשירים ותבורי, אם לא נצליח בכך עד יחינו מתחם מקרים; לפחות הוא בזאת שאנחנו נמצאים בתוך גלגלadol ותוך שנה, שנתיים, שלוש שנים אנחנו מפזרים את עצמנו בתחום הכספי, אולי גם בתחום מסקיין, אבל לנו זה עולמה חוץ כסף, ובכל זאת ~~שנקוף~~ שתקמי.

ראש הממשלה:

אם אתם רוצחים להציג להסודות ולהיוות רציניות בהסודות, אני מוכן להיות שופכין, לא רק באיזוד מקצועני כי אם בהסודות - בביטחון.

ד"ר בן-סאייר:

אני רואה אותך הכלכלי במורה בעיר בכלל המדידות עיבגי העובדים, לא רק בשטח השכר אלא אי-החרדיות.

ראש הממשלה:

מוסר העבודה.

את זה אני רואה בראיגנות יתרה.

ד"ר בן-סאייר:

וזה הן עזרות.

ראש הממשלה:

אין לי.

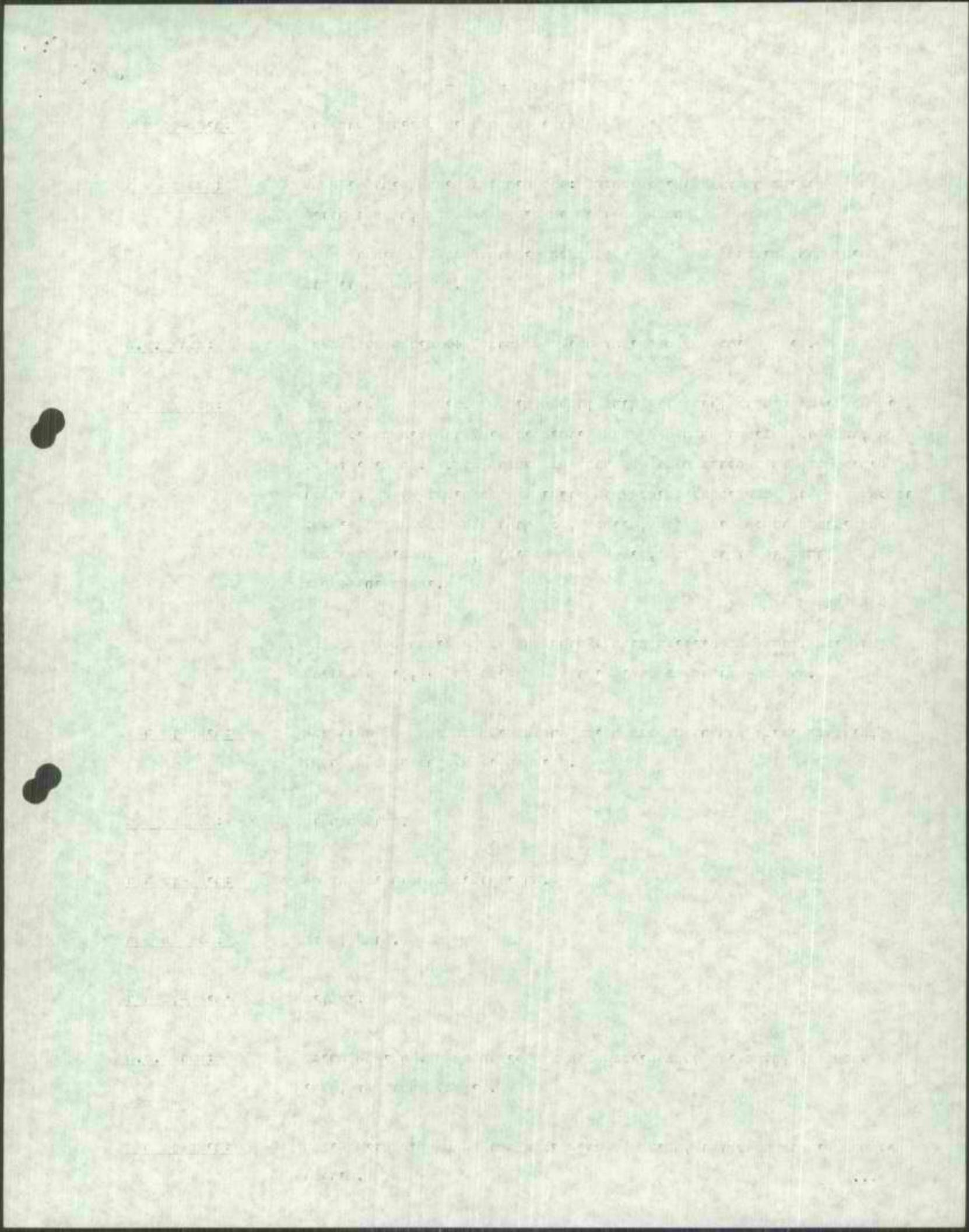
ד"ר בן-סאייר:

סבירות ח"שבר". האמת הפעילה בחום הבנייה בכלל כדי שתלוץ על העובד יחלש, זה מוכרת להשפייע.

ח.כ. אונא:

הבעיה היא אם תיא שחתה עודם בפני עצמם של שביטה, אז כולם עומדים ממשוחים ומזרדים.

ד"ר בן-סאייר:

אבל אפשר להציג בכך פלא ייחודי מעריך מתחם לשולחן.

ראש הממשלה:

בישיבת המרכז אמרתי, ובכוננה אמרתי את זה, גם לו היה רוב למדני ולאחדות העבודה, רציתי על ברוך הילברליס וזה אמר אולוי בתפ"ס, כי כאשר נכנים לעסק אשר לבסוף זאם מישור עווד באמצעות הקדנציה יכולת הממשלה למשיך בעבודה גם בלבדיו.

שר ערבות:

מציבה לא שתקבל הרשות שלו בענין העורך. בגיןו הרשות הוא שטענו הוא חביבה כדי לרוץ את הסטוס קרו. המערך מבבל ומעליק את המדינה שגה או שלוש רבעי השגה וחוץ כדי כך בתקבל הרשות שזה מרכיב את התגובה המעמתה שיט בשטח הארץ.

ראש הממשלה:

כדי להציג זה. גלילי לא מפרש סתום דבריהם.

שר קרובות:

אמרתי בישיבת המרכז – אני לא רוצה להלעין עליהם בגין תבריז – שטענו וטענו לשם מאנחים שלהם את מלחמת הרציני, היוזם של ברוך דאס לגבי התקטר מודיע פיש מדינת ישראל.

ראש הממשלה:

רשומים אצלני שני דברים בפרטinosו קרו שאחדות העבודה אהמה עליהם.

ח.כ. אורבך:

אני לא יודע להזכיר על זה ומשום כך אני מסתובב אסבייכ.

ראש הממשלה:

ארון לבrox בסוגרתם, אם זה יהיה בסוגרתם אני לא אזכיר שילופיע מהו בענין זה ב"דבר" בשמי.

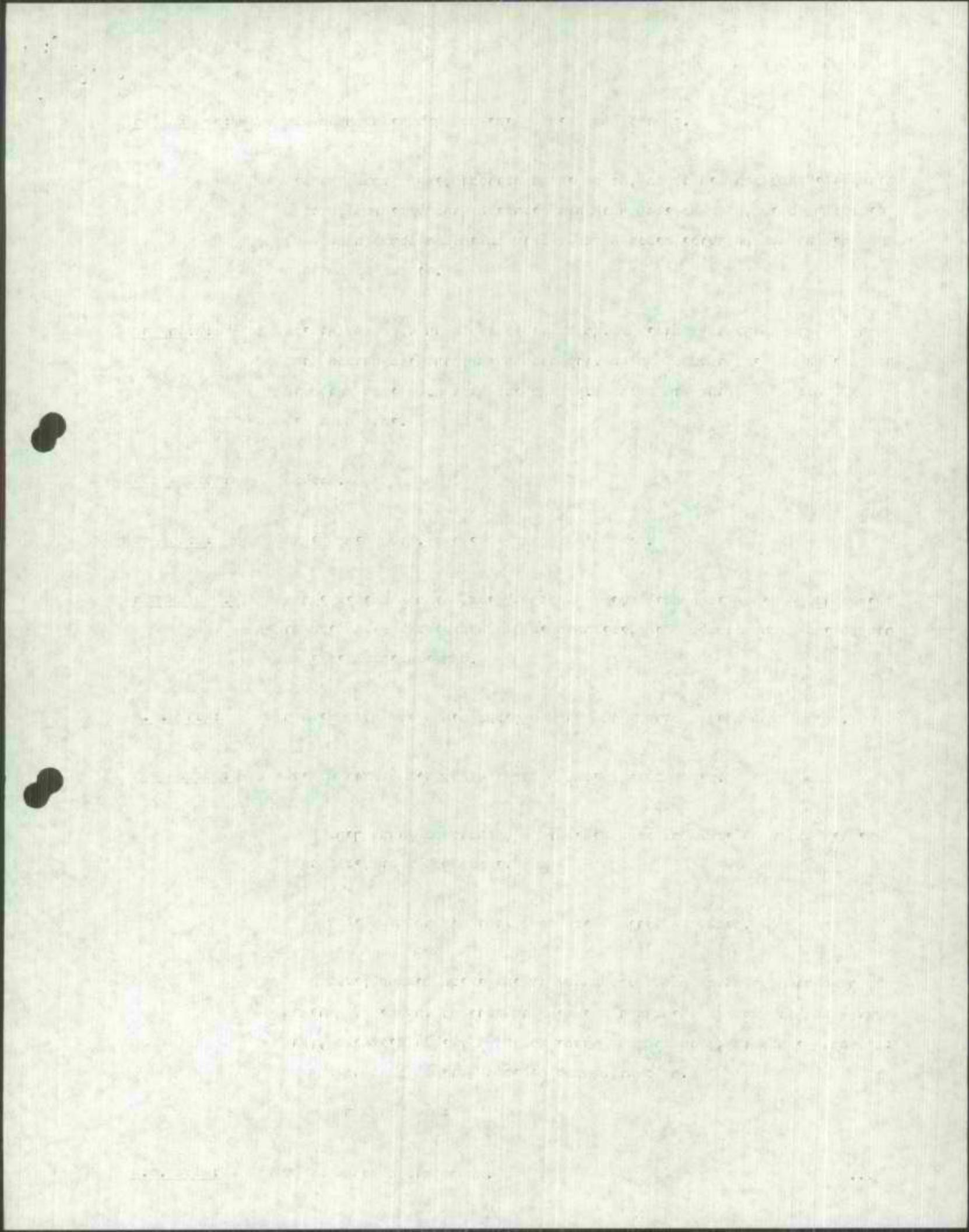
לבבי שאלת הרבנים וחוק השבה אני לא יודע מה להגיד.

בענין הרבנים אני יעצמי לו (לודהפטיג) לפחות עם דבר יוסף ולסתור, עם דבר יוסף זה יסתור. דבר יוסף הוא איש ישן ו"הוגרי", אם הוא צוען מה שהוא מוצע, שני שלישי ושלישי, וצוען בד-יהודה מה שהוא טוען, אז אמרתי לודהפטיג: אם אתה בוחר עם דבר יוסף ומכינאים למשלה זה נכון.

אשר לחוק השבה:

ח.כ. אורבך:

על זה אחדות העבודה החמה.

בר-יהודה בעאמו.

ד"ר בן-סאייד:

אני לא יודע פרטנות, אני מפחד שזה לא כן.

ראש הממשלה:

אני הייחידי בוכח עם בר-יהודה בשאלת איך לנוכח את סעיף הקולנוע וביחסו אותו כמי שכונתי אותו שהוא דוגה.

ד"ר בן-סאייד:

מה זה חוק השבת?

ראש הממשלה:

אני מבקש סכם רשות לדבר משך עשר דקות באופן כללי.

שר הדתות:

הברור, אני חושב שאנו חווינו חרומה למשלה כדי לאפשר למ>r אשכול לעבוד בזרחה נאותה. אני מדבר על עלותה האדירה שלנו בתחום המשלה הדז, ואשכול נבחר להיבחר ראש הממשלה אמרבו: ניתן לו קורדים.

ראש הממשלה:

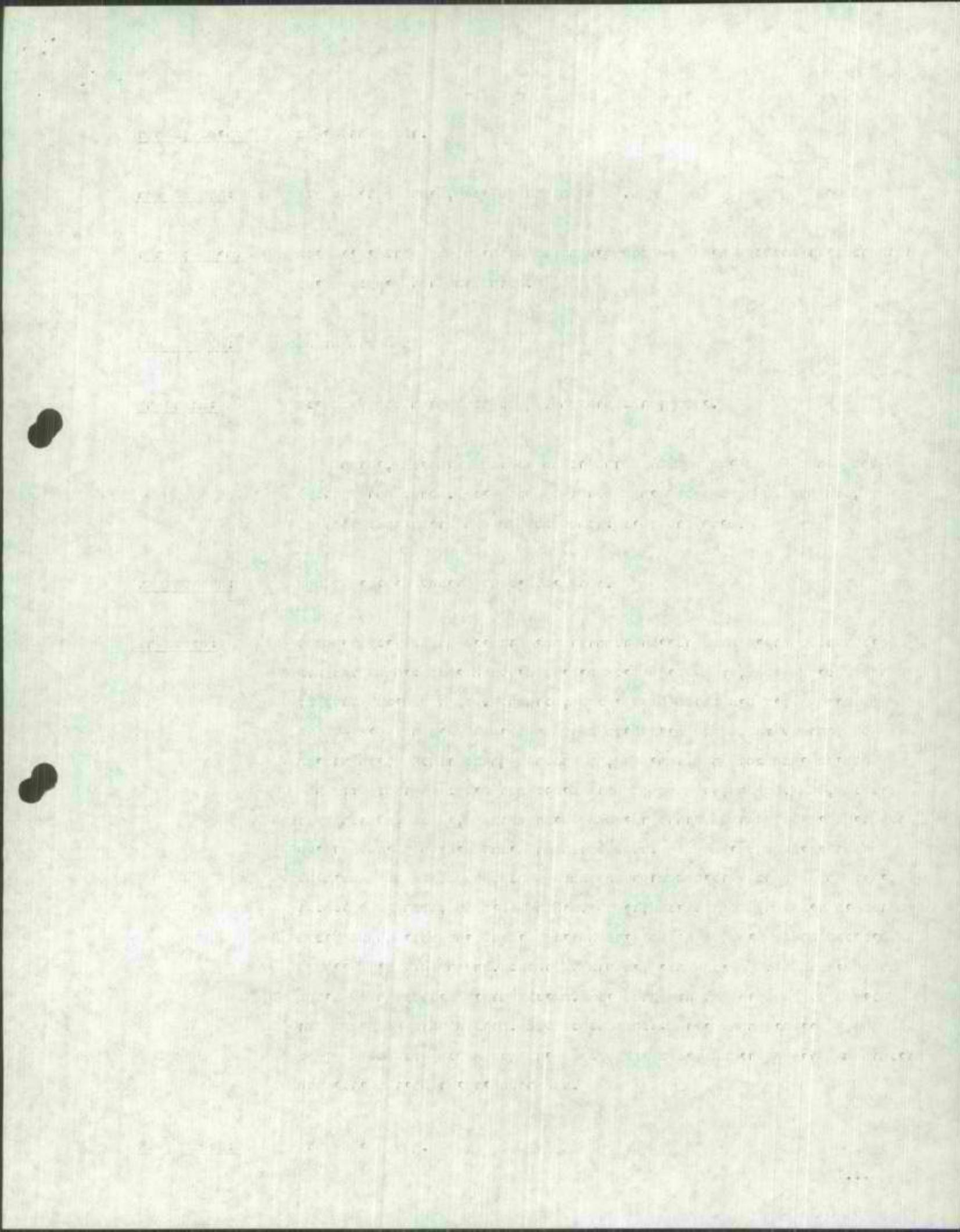
אנו לא יכולים להגיד שלא נימלטי אותו.

שר הדתות:

כשהוחיל עגנון המערך קיימנו שירות וועדרנו ואינו אמ הסיקות שלנו לעניין הזה ועוד אמרתי: מכחינה כליה מדיניות אני מחייב אם זה, אבל מבחינה שלנו זה עלול להשיב לנו נזק. לראשונה, התכוון לעוזם אמרו"ם היה דין ודברים עם ט"מ - כי-אפשר היה להחיל את המטו"ם בלי פניה לטפ"מ, אך לא כראורה, כל האזכור הבין שאנו נפטר להנגיד לך, ושפירא, אשר אונח חזאי בדיחות אם זאת אונח לא בסכימים ובכך גוריאו אותו מן הסבר זמן הסערה. אבל, אנחנו לא אמרנו לא, אנחנו, כתובם דמיון לא רצינו לדוחוק שהוא אף על פי שהוא לנו סיכון לבני הזרים הרבה הרבה לא נחגה הנטה להציגות התחילה לדבר על מועד זוגי, ואבchner לא תפרענו, אם כי אפשרי, אם כי יבולנו להפריע. לאחר טפ"מ לא נחגה הנטה להציגות התחילה לדבר על מועד זוגי, ואבchner לא תפרענו, אם כי אפשר היה. עשו, אני סאך מINU להציג כי במו"מ בעניין המערך יותר מדי מדברים, וכך מידי מדברים על נספח שמאליה בעניינים כלכליים ויש לזה עריך רב, גמור של הורוביץ יבדוקם, וגם הדברים האלה סבירם למערך עלולים ליאור מבדוק, אני סבור שזו לא לסתות כלכלה המהינה וזה מחייב את מושר העברדה. אבל אנחנו אמרנו: אולי לאחר שיתקיים המערך נתקן לו הגדק שנעשה חוץ כדי המתקן; אבל בעניין המעמיד הדמיום מה רוחניתן חל שיבנו בו אובייה ושיינוי אמרו מאר.

ראש הממשלה:

כוד לפניו המערך.

אם נניח לדוגמה: חבר בוגר ידבר ב"קול ישראל" על גשוואים אזרחיים כבוגר דוד
תיכון עד מהר יקומו איש שלבו וידבר בגדר. איך זה מתחילה?

שר הדרות:

זה מתחילה מזמן שהוא צריך לנשוע ל夸ריאסן כדי להשתתף.

ראש הממשלה:

מה אנחנו אשים בזאת?

שר קדמאות:

שחרובנים הם כאלו.

ראש הממשלה:

"קול ישראל" הוא מכשיר מלכתי ואנוונו מוחדרים בו.

שר הדתות:

למה? אני בעבור שומע זמירות וחדגות - "המחיה".

ראש הממשלה:

אבל במשך כל השבוע יש הסתת פהועה, וזה לא מדובר אלא זו הסתת פרועה ומרבלים
לכך ובמשך זה הכל תפרק, כאן הורתה הרזונה, מה אתה יכול לבצע ודברים אלה
מחלישים אותו ומעמידים אותו במאב טווננה.

שר מדיניות:

מתיקל הרושט שכאשר פישרו במפע"י רוזה ספר תורה עד משרד הדתות לא דוחן לו
ומסדרב לחתם לו.

ד"ר בן-סאייד:

נוצרת אווירה כאילו אנחנו עומדים בשולג הממשלה.

שר הדתות:

בין אם יהיה סערן ובין אם לא, אריבת מפע"י להיות מעורביה, עם אהדרות
העובד או בלעדיה, ~~שההפקת~~ שברחוב היהודי, אם שיחזק מיטחן עד המועד וללא
הכו הקיזוני.

קדום כל מפע"י,

ראש הממשלה:

אני מדבר על הרחוב הדתי. אבל בדיורדים של השנויות האזרחיות, בדיורי הבלע
לא הולמת בכך שתמשכו כוחות דתיים, אבל מה אם כן עושים כראובן הדתי? בדיורדים
הועלם לחיזוקו של הגדר הקיזוני.

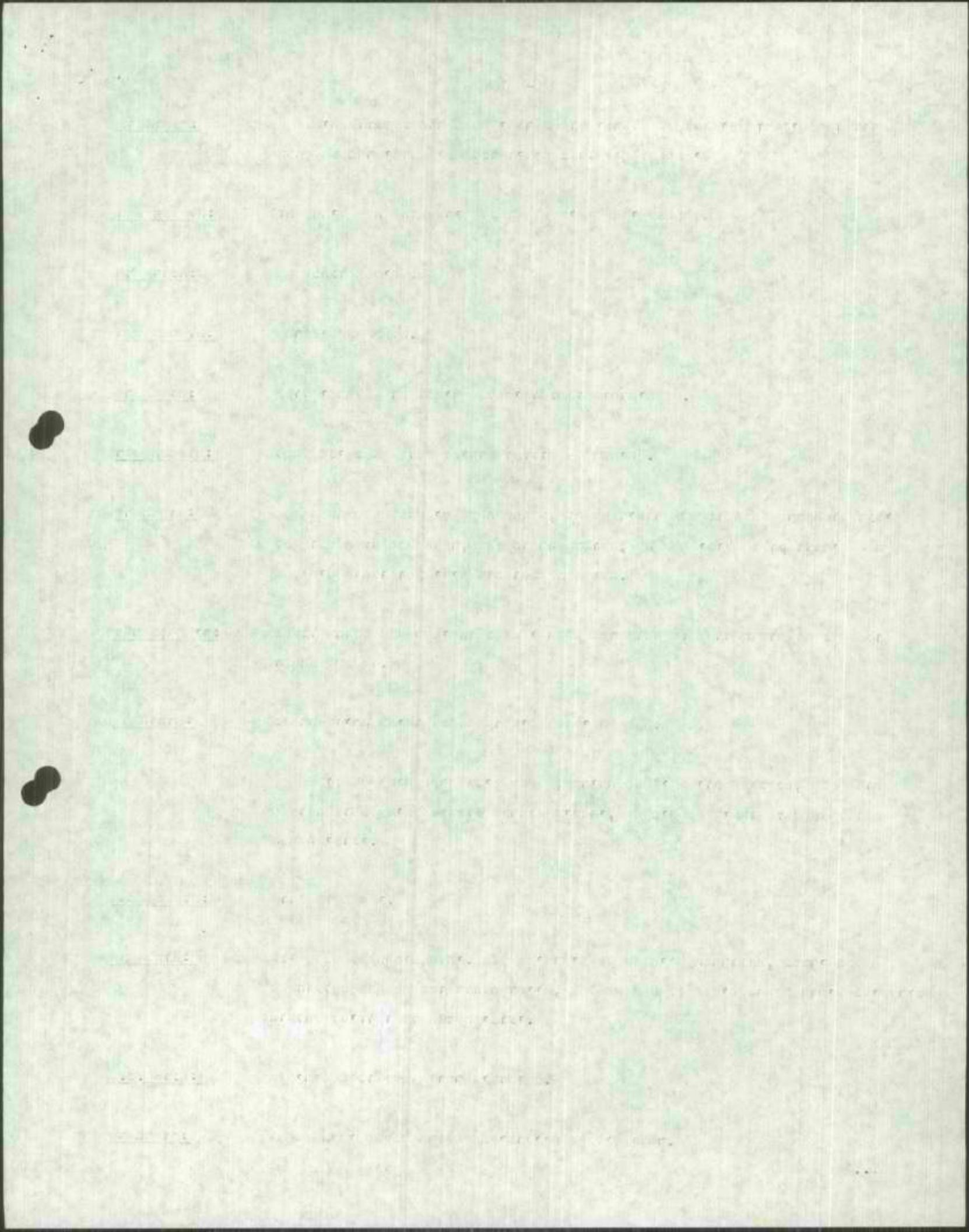
שר הדתות:

הצעיריים שלנו נפשו יותר קיזוניים.

ח.כ. ארגן:

ברחוב הדתי מתיקל הרושט שהקיזוניים מקכלים יותר.

שר הדתות:

ואפילו בעניין התקנות בדבר הבנייה מקודם לאנחנו עסוקו בזה שניים ינאן מילדנו, וכך יש הפרדה בין הרוח וה%;">המידה^{המידה} בנקודות הבי רחוק, האם בעניין הפרדה להמteilן דורך בנקודה זו? בעניין הרבונות? אagi לא מכין מה תורעתה בזה.

שר הדתות:

אני השיר שבטעות לפרש את החוקות, מה אומר החוק? החוק אומר שדור המופיעים יכול לבדוק אם זה בסביבה הסמכות, הוא אומר שכן; שוחחים תחזיקו אם זה ולא פרטנו מתוך טענה שאין מושגת רבנות ראשית במוקם, אבל עשוו כבר נבורה מועאה צזו.

חווד שבעניין הרבונות הראשית נקבע לא פוב, אבל פילא, זה לא שייך לעניין.

ראש הממשלה:

כזו שדברנו על מזוזה העבודה - יש דבריהם שאל-אפשר להגדיר עליהם.

ד"ר בן-טאייר:

לא גוחכים לנו פשוטות שם פדר.

שר הדתות:

אם אתה וدب יומך ~~בפניהם~~ בה שטכמו, ואולי בר יהודת ימיה גדול, כמובן אם זה בנסיבות.

ראש הממשלה:

ואם היה היה תהייך?

ד"ר בן-טאייר:

אך גמור עם בר יהודת.

ראש הממשלה:

עם בר יהודת אפשר לסתור.

ד"ר בן-טאייר:

אמרתי לו רהטיג אחותו: אם אתה גורס עם אחד מהם אז בזה סוחרים העביין.

ראש הממשלה:

חוק השבת נמאן כבר חגי שנה על סדר היום. אנחנו חלטנו בהתאם הקואלייברני שאריכה להעשות בדיקת הימורי העבודה בשבת. ישנו לפניו שוחרים פס ראה מתשלת ושר העבודה כדי שהחיה הגליה לבוקרת, ובוגין זה בגין עשרות פעמים, כחמי מכהנים וזה לא מתקבב.

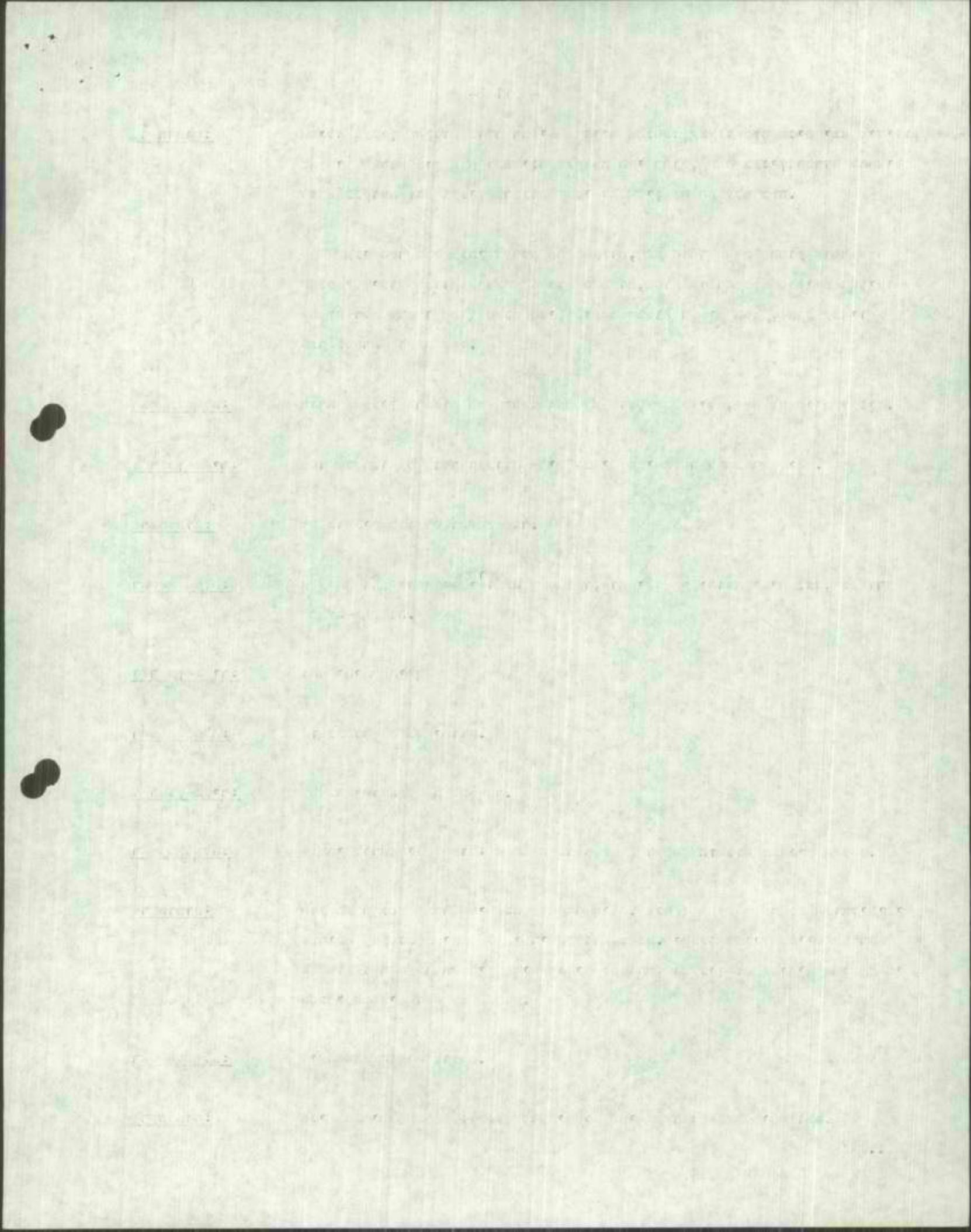
שר הדתות:

לו נאמר שהעובדת פוללה.

ראש הממשלה:

אני כהני לך שמתב שפטות שלדעתי הוא מרייך מכך ולא קבלתי תשובה.

שר הדתות:

אני יכול להסביר שלפעדים בא עניין של חוק וואז רשות הממשלה יכולה לקבל להגיד "קונה לי", אבל לגביו ביצוע של דבריהם מוסכם?

שר הדתות:

אני מקבל מכתב של כתב "דבר" באילת, הוא לא יהודי דמי, הוא כותב שבועיים שם פிலה ושוראל: "בדוע מוכחה לעבודם שם שבת?" האם זה דבר כל כך דוחף? כתבתי על כך לשר העבודה ולא קיבל תשובה.

הטענה הזאת הוא הפקה, יש דברים שאין בהם הכרה לעבודה בשבת, פניתי לפנים והוא או שיב ל...>.

יש לנו הסכם קוואליזיוני על שבת, אני יודע שזו דבר קשה...

אבל אחותה העבודה מתה.

ח.כ. אורגנו:

אחת מהם בעיתון של החברה ציבורית ואנחנו אמרנו למזכירה אם זה מחייב שכן עלול תגבור להתפוצץ מחר טעל זה יש לנו הסכם רק עם נסא", אבל לגביה האյא חוק המחייב

שר הדתות:

אני מודיע המשגה ימי עבודה.

שר קדוניה:

זהו, שר העבודה ~~שנקט~~ הידל להציג דעתו, אני טענתי שבסתורו של דבר התאריך שהבאה לעבודה.

ראש הממשלה:

בעניין חוק השבת אני מקבל את האת片刻ות של שר העבודה שהוא צריך להסביר הדעה בעניין זה, אמרתי ושאלתי אולי יכולות להיות שתי הגזות, אבל ההצעה הזאת גמaza על שולחן הממשלה השעה הוודיש או למללה מזה, והיא סבילה מסעיף לסעיף, יש הגעה של שר הדתות ושל שר העבודה והענין מחרוצץ, מדווק מעט 80 של החוכן יש בחוק השבת.

שר הדתות:

אני זכר שאנחנו רצינו להציג חוק שר המשפטים היה מזמין בזאת ואמר שיש לו הגעה שהוא יגיש ואז לא היה כל עיקוב.

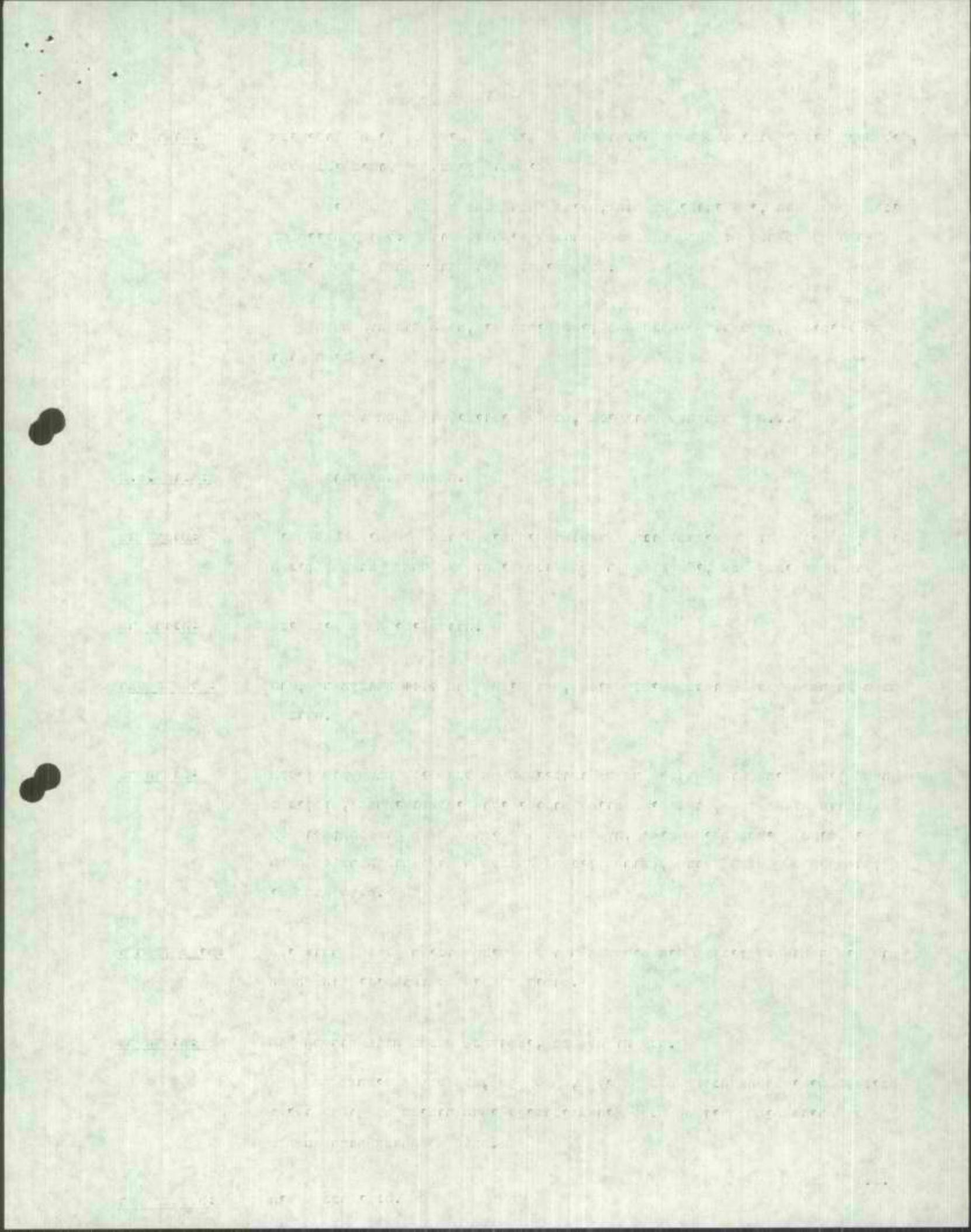
ד"ר בן-טאיתו:

חו"ץ הנסיבות מוגנת בנסיבות שבת ותאי, ממשלה זה עבר.

שר הדתות:

אם מזרפים את כל אלה, פרט לפרט, אז קיבלת חסונה שהקוואליזציה מוגבהת כדי לזרוף את האזכור הדתי לקידוניות ויש סבנה שהאויריה מהיה אוזירה של מלחתן הרבות בצרורה לא טובה.

ראש הממשלה:

הוודגומי לחראות בביון הסאר לפיקוד ונטה, ישבתי שם עם האנשיים ממשך שלוש שנות ואנו נחנתי. נחנתי לדעת שלציבור יש עניין רב באנטיגזינים אלה, הם חווים על מה יהיה קידומו של האיבוד היתודי. תימה פרת בן מזאול, עין-דור וגסעור שהטעריה פנוי שבוחלה רצתה להפסיק.

שר הדתות:

זה מחייבים לנו מפני שעומסנות היה פעולה דתית.

ד"ר בן-סאייד:

זה כוללים אם העניין של נושא העדרות בעיירון, גם עולם להדריב אם הקיבוץ פנוי שבורע ערבי ירצו לקיבוצים, אמצעו הדריסים את הברירות האחרונות.

שר הדתות:

בחוקה החורוגה אמינו ונמצאים מתח לעצם בלתי מזמן של דעה הקטל שלנו ושל הברושים שלנו ואילו אמינו עמדיהם מכך חזק, אמינו לא' במאתק, אמינו "פס". אומרים לנו: "אמו פס", "כמה זמך חמוץ פס". האיעוריים שלנו נמשים קיבוציים מתקופה לתקופה, גם בקשר לעיבודים כלליים ועוד העיניים של הממשלה מפיזים גורדים מסדר תינוק. מצד אחד יש צדקה אם לא בזעם והסעיר בראשון ממיד הוא מוק השם והמיד שואלים: כמה זמך מסעיף הזה ירד מתחן לך?

ח.כ. אונגו:

אם עניין התקווה בקשר לרבעים מקומיים אי-אפשר לחשוף.

שר הדתות:

אנו מבין שרראש הממשלה אומר עבini זה שגם אתה מטהדר עט שר המשפטים אך זה יתקבל.

ח.כ. אונגו:

אמרתי, אם אתה מטהדר זה יעבור.

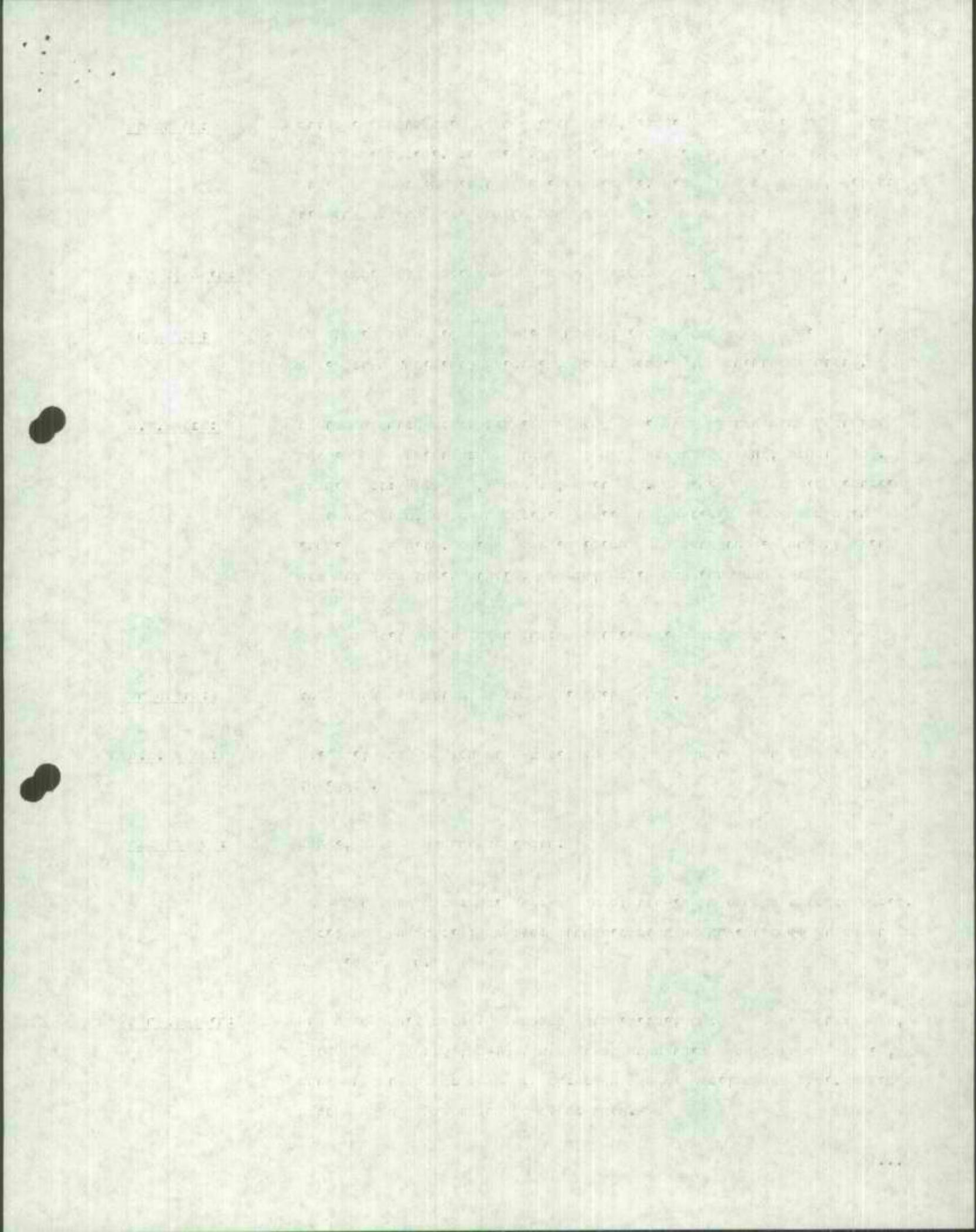
ראש הממשלה:

אשר לחוק והשבתו: אני אבקש עם קרגמן וב-ר-יהודה וורהפטיג ונוכננו לעניין.

בעבini התקנות לרבעים: מה ~~שלא~~ שורהפטיג גומר עם בר-יהודה או עם שר המשפטים – בסור.

ד"ר בן-סאייד:

חוק השבט המתייל בשנת 1951 בהתקם הקואלייציוני, בשנת 1955 הוא צורצם קהיל, בשנת 1959 לא הופעל, ב-1961 הוא צורצם הרבה וחילה הסכם להגד עט נס"י, סדיוע הוא צורצן? אמינו אמרנו כך: געט פעם עט העניין בהסכם כלילי. אחותה העבירה חומר על זה ועמדה על כל מה ומלה.

חוק השבון יהיה חוגג, למחרך מצד איחודות העברודה.

ח.כ. אונגו:

כשר המשפטים רוצח הוא לא שואל, הוא מדין כמשרדים אחרים רוצחים בחוק;
אםשר להבהיר שהעבירה הזאת הוא עבירה של הסכם קוואלייזיוגי, מתוך של החוק
כחוב בהסכם הקוואלייזיוגי.

ד"ר בן-טאייר:

בעניין הרבנים נגזר בירום מראצון הבא.

ראש הממשלה:

הלא העברת חוק רביזיותו ואנו כך עד חוק השבון יכול להביא למושב הזה.

ד"ר בן-טאייר:

אורי הרבניים בכנים לפניהם העבירה.

ראש הממשלה:

יש לי דברים גם לגבי "קול ישראל". דבריהם שיט לנדו עם משרד החוץ לא צריך
להעבירה לבכשת; משרד החוץ סברש את המשרדים האחרניים שלו.

מר קרוינה:

אני רוצה לדרעת מי עוזב שס' פמ"י מושגתו שב"קול ישראל" לא פועלים אנשיים
שלו.

ראש הממשלה:

ב"קול ישראל" עובדים יותר אנשי פפ"ם ואmortות העברודה.

שר הרותות:

יכול להיות. אם תגונך דברומי תריסר פעמים ותווא משיב לי בטורזים. כדי
לי שהוא ליברלי.

ראש הממשלה:

"קול ישראל" הוא יופר מדי ומקרטני.

ח.כ. אונגו:

הוא מכשיר אשר מסתת בו גנד הממשלה.

מר קרוינה:

בל"י ספ. על זה עונה לי בבחורך: "מה? האם אתם רוצחים שהחיה משענמים?"

ראש הממשלה:

הוא אומרת אגচנו רוצחים וארכיבים לעניין את הקהל, הקהל מעוניין באוטויזציה.

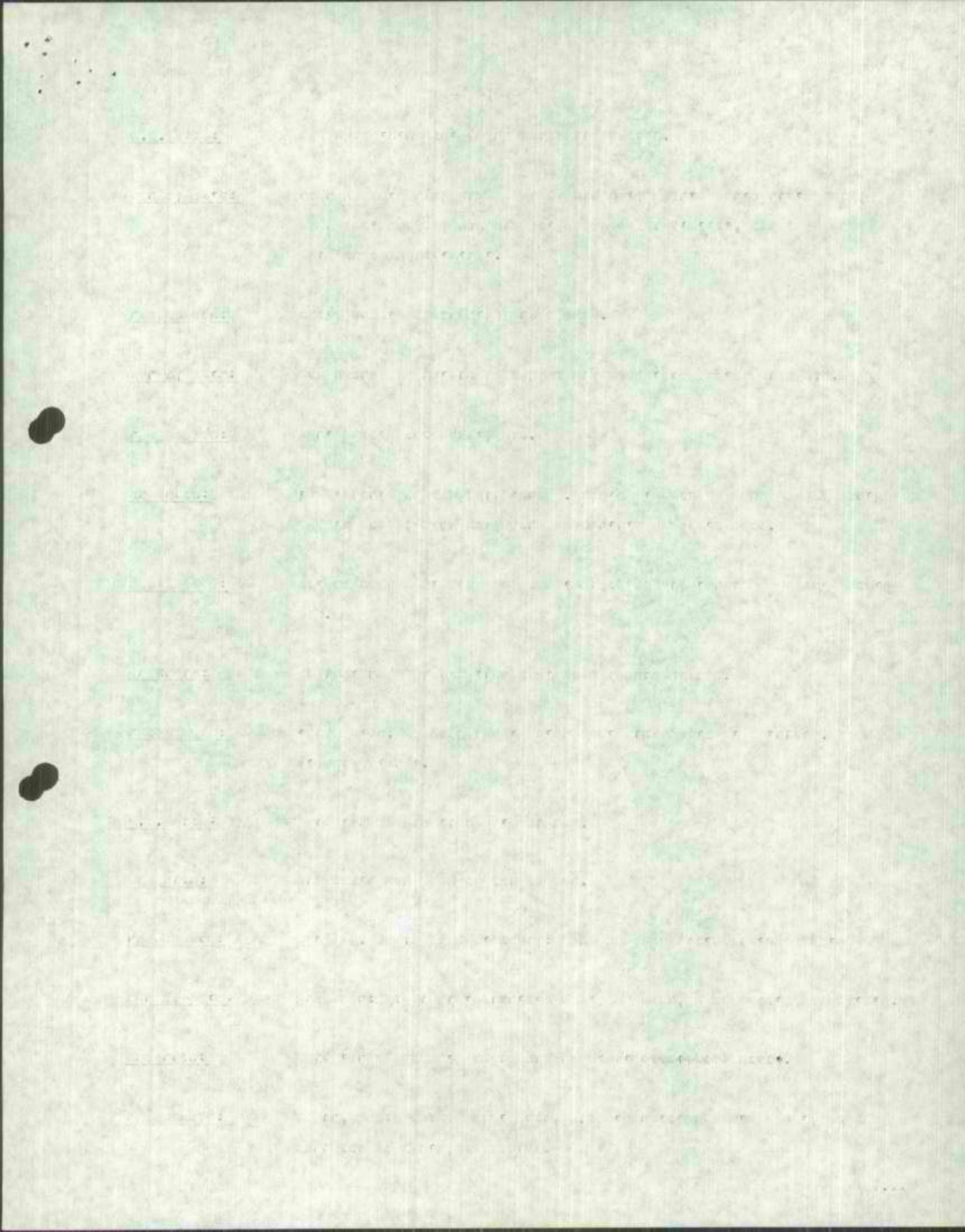
ד"ר בן-טאייר:

"קול ישראל" לא צריך להיות מופקר לשימוש ~~פְּרָטִים~~ בעניין.

מר קרוינה:

בנדור, המשגה לשנהל הכללי שלבו, הוא איש דציגי ולא איש פמ"י, מה שהם
דברו נגד בגין-גורדיון צדע אוthon.

ראש הממשלה:

אנז'י מעדור בם أنه ענדין משרד החוץ, אונחדר לא עוזרים שטן דבר בעט, גדרו אונחנו.

סיד קרוינץ

גולדה עכסיון חולמה, היא תבריה אונז' אונסת לדבָר אונתָה.

ראש הממשלה:

פה בענין "הפרשה"?

ח.כ. אנדרט:

עדין לא שמעתי מדבר יוטף מסקנות. ברגע זה אין ~~מי~~ לי מה להביע, זה דע לי
ומור לדי.

ראש הממשלה:

האם קראת את התוכן?

סיד הזרות:

ספר אחד, את הספר של חגי. מה שבי-גֶ'י עשה במרבע זה היה דבר נורא, אבל
לא חשב שמא"י הכנס לדעת.

ראש הממשלה: